

Beneklerini Kaybeden Sarı

5+

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

Presented by
KFW

unicef

Beneklerini Kaybeden Sarı

1. Baskı: Şubat 2021

ISBN: 978-975-11-5553-5

Genel Yayın No: 7476

Yardımcı Kaynak Dizi Yayın No: 1525

Yayın Yönetmeni: Mehmet Nezir GÜL

Editör: Dr. Murat AĞAR • Ahmet KAYA

Danışman: Prof. Dr. Cem Ali GİZİR

Yazar: Berna Sarı ARASIL

Tashih: Erdoğan MURATOĞLU

Yayına Hazırlayan: Murat TANRIKOLOĞLU • Serap ERDEGER • İsmail YILDIRIM
Yalçın ÇINAR

Resimleyen: Nur DOMBAYCI

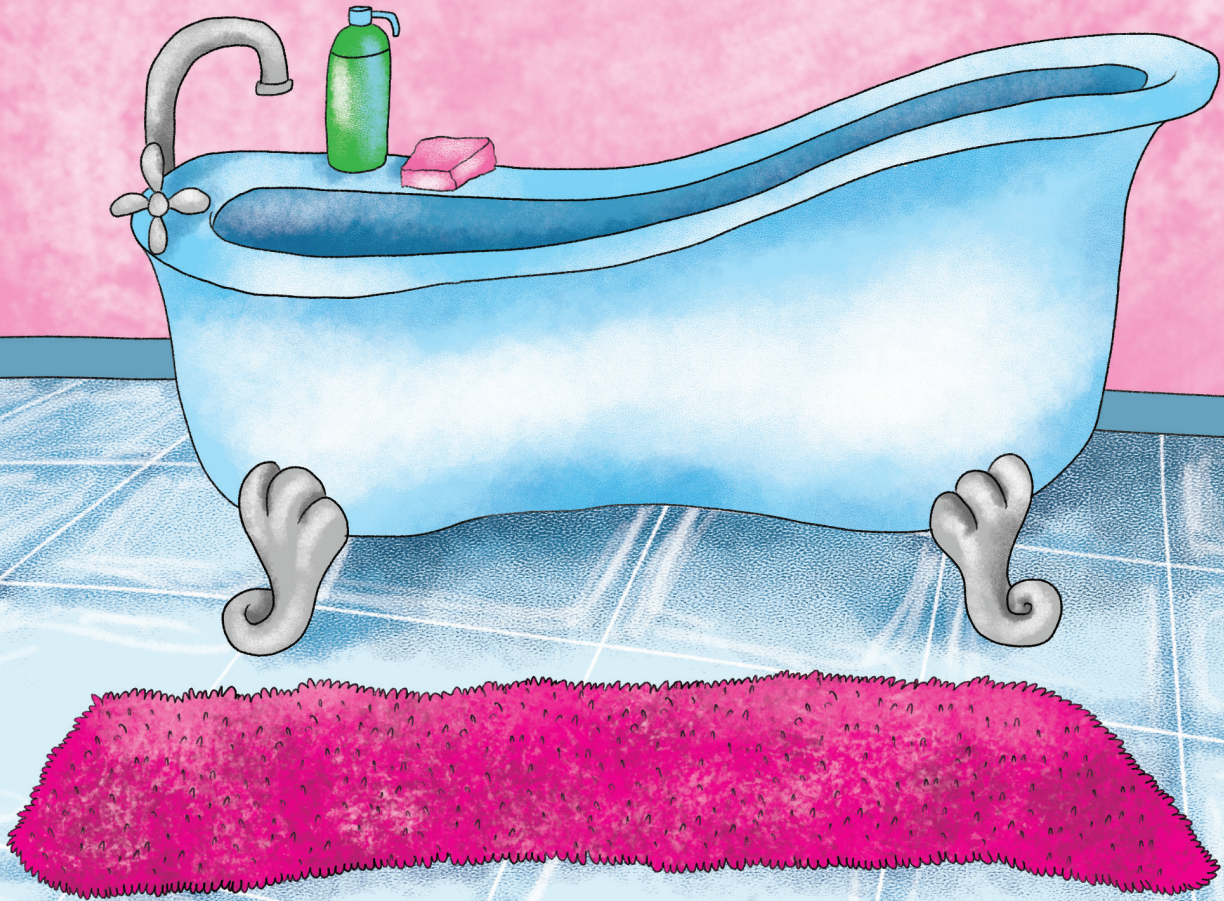
*Bu yayın Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile hazırlanmıştır.
Yayımda beyan edilen görüşler kişilerin kendi sorumluluğundadır ve hiçbir şekilde
Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüş ve politikalarını yansıtmamaktadır.*

Minik buzağı Sarı, keyifle uyandı. Uykusunu almış, güne başlamaya hazırdı. Ancak dişlerini fırçalamak için banyoya gittiğinde aynada hiç beklemediği bir Őeyle karşılaştı. Beyaz derisinin üzerine güzelce dizilmiş kahverengi benekleri yerinde yoktu. Hepsi kaybolmuştu! Sarı, Őařkınlıkla kendine baktı.

“Böyle hiç güzel bir buzağıya benzemiyorum.
Bir kuzuyu andırıyorum.” diye düşündü. Bu hiç hoşuna
gitmemiştir. Beneklerini çok seviyordu. Böyle nasıl yaşardı?

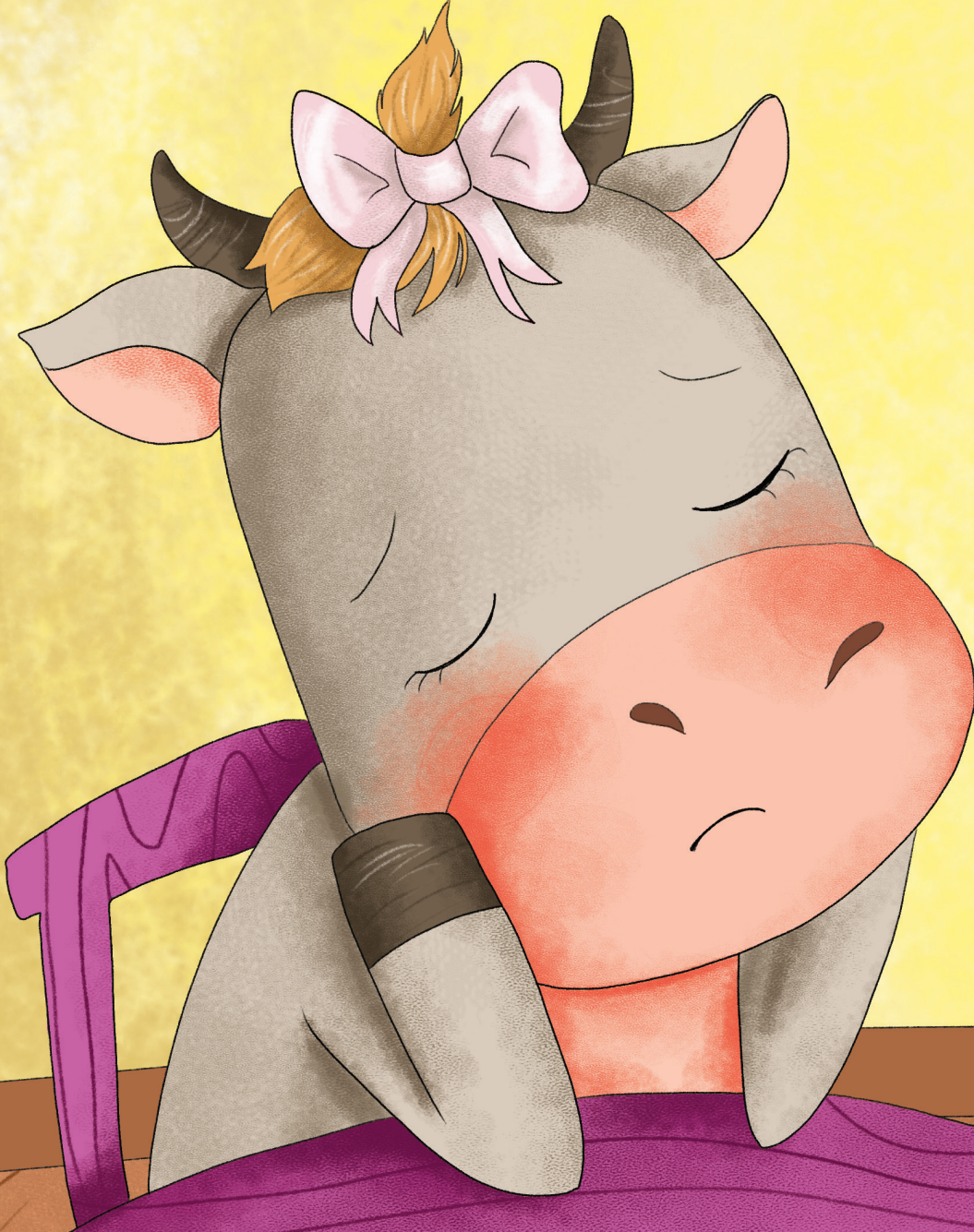
Koşarak odasına gitti, keçeli kalemini alıp beneklerini tekrar çizdi. İşte her şey tamamdı. Eskisi gibi olmuştu. Merakla banyoya koştu. Aynada kendisine baktı. Ama olmamıştı... Eski benekleri gibi olmamıştı. Güzel görünmüyordu.

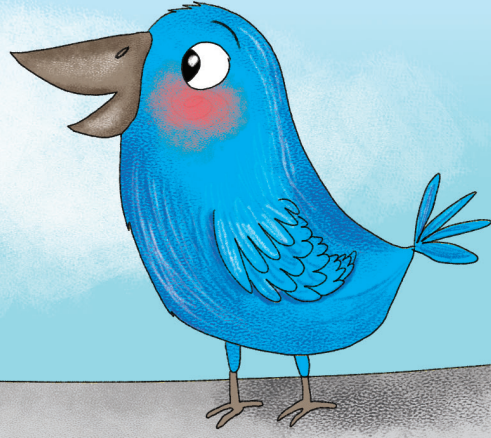

“Henüz yüzümü yıkamadım, dişlerimi fırçalamadım..” diye düşündü Sarı. Belki de ondan çirkin görünüyordu. Hızla yüzünü yıkayıp dişlerini fırçalamaya koyuldu. Ancak o da ne? Yüzünü yıkadığında akıp gidiyordu çizdiği benekler. Sarı bu duruma çok sinirlendi. Neden işe yaramamıştı? Nereye gitmişti benekleri? Neden onu bırakmışlardı?

Odasına gitti; önce yastıkları yumruklayıp yüksek sesle ağlamak istedi. Sonra sessizce oturdu yatağında. Camdan beneksiz yansımalarına baktı. Anlayamıyordu bu olanları. Bu ani değişim karşısında şaşkıandı. Yemek yemek, oyun oynamak ve dışarı çıkmak istemiyordu. Çok üzgündü. Camda birden oyun arkadaşı Boncuk belirdi. Boncuk, parlak tüylü, mavi bir kargaydı. Gagasıyla camı tıklattı.

Sarı, isteksizce açtı camı. Hiç keyfi yoktu.

Boncuk konuşmaya başladı:

-Solgun görünüyorsun Sarı.

-Evet, beneklerimi kaybettim.

-Nerede olduklarını biliyor musun?

Sarı, hiç düşünmemiştir bunu. Benekleri nereye gitmiş olabilir? Keçeli kalem izleri gibi akıp gitmişler miydi? Ya da buharlaşıp havada yağmur bulutları ile geziyorlardı. Belki beyaz bir kediyi benekli bir kediye dönüştürmüştü o. Belki de görünmez olmuşlardı ve onu izliyorlardı. Bunu bilemezdi.

-Bilmem ama onları çok özleyorum.

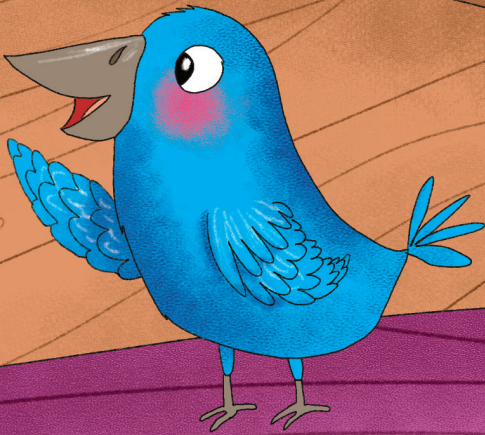
-Onları çok seviyordun, kaybetmek zor olmalı...

Boncuk arkadaşının çok üzgün olduğunu gördü. Onu mutlu edecek bir şeyler yapmak istedi.

-Baksana, bugün öğleden sonra göl kenarında piknik yapacağız. Sen de gelmek ister misin, diye sordu.

-Bilemiyorum, dedi Sarı. Benekleri olmadan dışarı çıkmak istemiyordu.

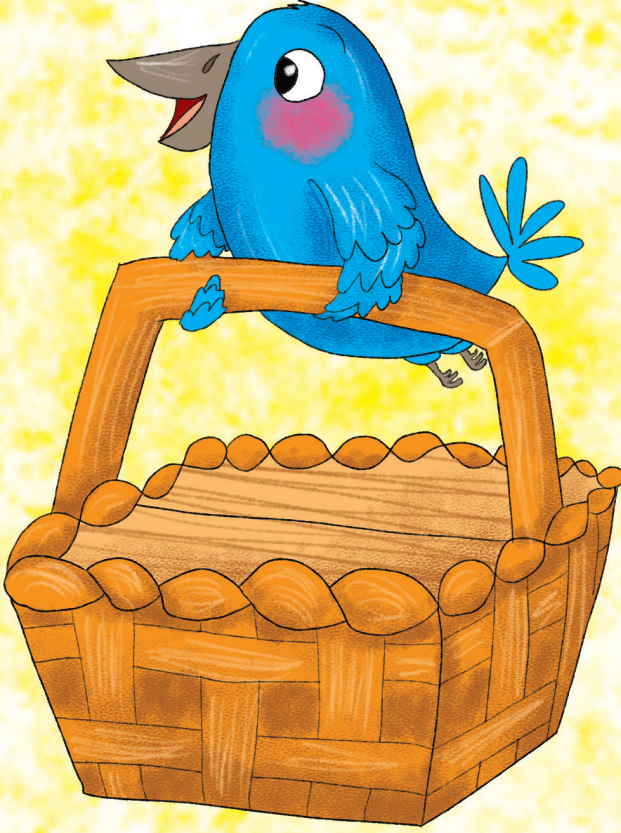
- Bak ne diyeceğim, dersen güzel bir salata hazırlayalım birlikte. Geçen sefer yaptığımız çok lezzetli olmuştu.

Sarı, çok istekli değildi. Ancak Boncuk çok hevesli gözüküyordu. Onu kırmak istemedi. Birlikte kocaman bir salata hazırladılar. Hazırladıkları lezzetli salata Sarı'yı biraz neşelendirmişti. -Haydi, salatamızı göl kenarında piknikte yiyelim Sarı, olmaz mı, diye sordu Boncuk.

Boncuk göl kenarına Sarı ile gitme konusunda çok istekli gözüküyordu. Sarı da Boncuk'un teklifini geri çevirmek istemedi.
-Tamam, dedi.

Boncuk ile birlikte göl kenarına gittiler. Ancak Sarı beneksiz ortalarda görünmekten hâlâ çekiniyordu. Acaba arkadaşları nasıl karşılayacaktı onu?

Göl kenarına gidince önce neşeyle kanat çırpan kırlangıç Ala karşıladı onları. Turuncu minik balıklar göl suyu üzerinde taklalar attı. At Doruk, anneannesinin pişirdiği havuçlu kurabiyelerden ikram etti. Sarı da Boncuk ile birlikte yaptıkları salatayı paylaştı arkadaşlarıyla. Sonra küçük kaplumbağa Akça yeni yaptığı uçurtmayı gösterdi onlara. Hep birlikte uçurtma uçurmaya başladılar. Sarı benekleri olmadan arkadaşlarının yanına gitmekten çekinmişti. Onu artık aralarına almayacaklarından endişelenmişti.

Ancak hiç de korktuğu gibi olmamıştı. Arkadaşları eskisi gibi neşe içinde oynamaya devam ettiler onunla.

-Kendini nasıl hissediyorsun, diye sordu Boncuk.

-Keşke beneklerim olsaydı. Öyle daha güzel olurdu... Ama sizinle bir arada olmak çok güzel, dedi Sarı.

- Seninle oynamak da çok güzel Sarı. Beneklerin olsa da olmasa da biz seni çok seviyoruz, dedi Boncuk.

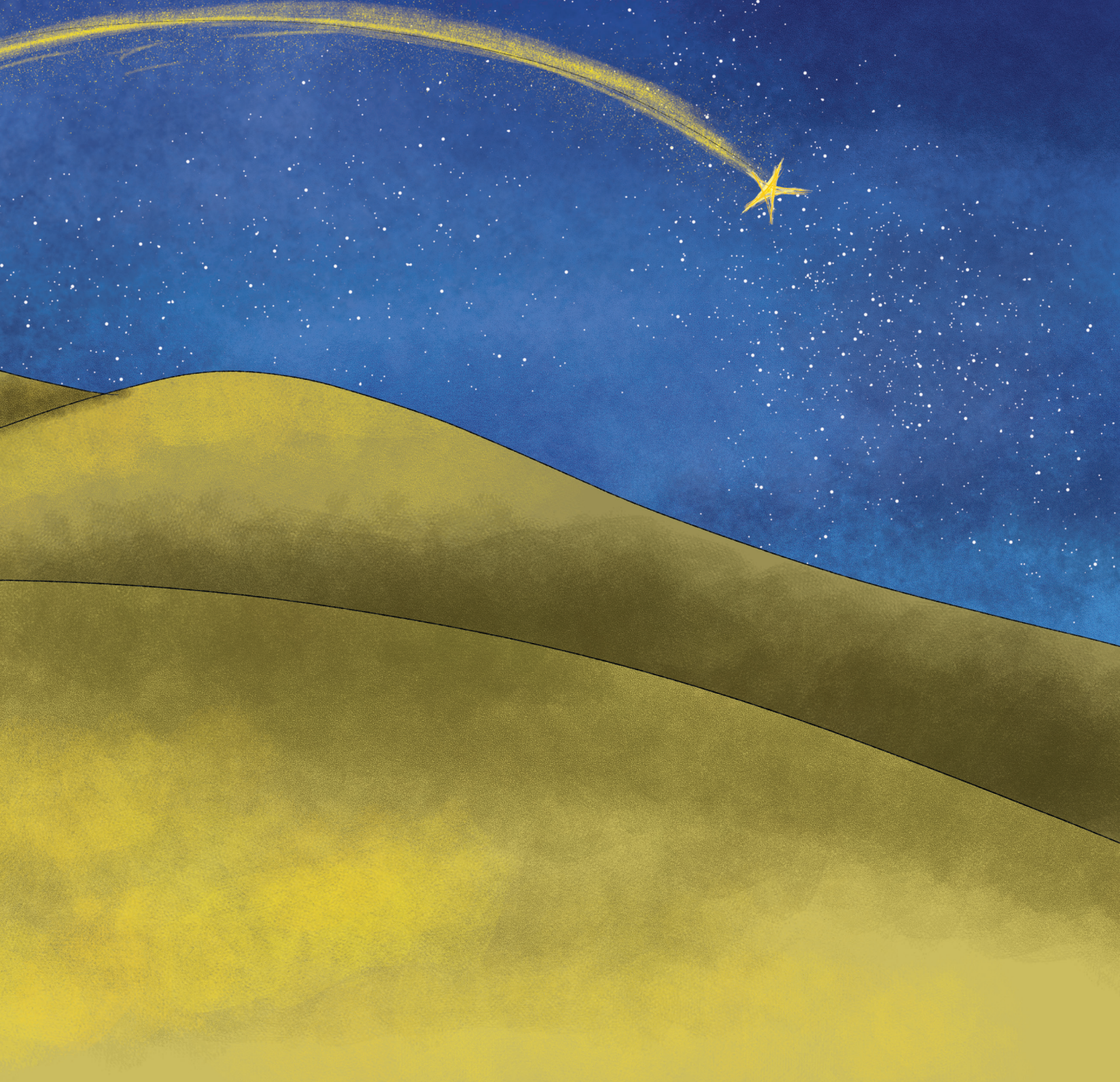
Sarı da arkadaşlarını çok seviyordu. O öğleden sonra birlikte oyunlar oynayarak çok keyifli vakit geçirdiler. Onların yanında yok olan beneklerinin bir önemi yoktu. Eskisi gibi çok eğleniyorlardı.

Akşam eve geri dönerken Boncuk gökyüzünü gösterdi.
"Baksana Sarı, yıldız kayıyor.." dedi. Sarı ilk defa kayan bir yıldız
görmüştü. Sanki biri ışıkla gökyüzüne bir çizgi çekiyor gibiydi.
Sarı, kayan yıldız izlemeyi çok sevmiştir.

Sarı, karşısına seveceği daha birçok şey çıkacağını düşündü. Arkadaşlar, oyuncaklar, küçük yeşil tirtillar, meyve salataları, kayan yıldızlar... Hayat sürprizlerle doluydu. Bu düşünce Sarı'yı heyecanlandırdı ve mutlu etti.

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Zorlayıcı Yaşam Olaylarında Psiko eğitim Projesi (ZOYOP) kapsamında hazırlanmıştır.

**Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir.
Para ile satılmaz.**